

คำพยานของคุณลำยวน แสงสวรรค์

“พระดีที่ดิฉันมีคือพระเยซูคริสต์ พระองค์

เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของดิฉัน”

ผ.ป.สงคราม จันทรรภาค

คุณลำยวน แสงสวรรค์ อยู่บ้านเลขที่ 92 หมู่ที่ 8 ตำบลทุ่งโพ อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี เป็นสมาชิกคริสตจักรสัมพันธ์หนองฉาง 6 หมู่ 6 ต.หนองฉาง อ.หนองฉาง จ.อุทัยธานี ต่อไปนี้เป็นคำพยานของคุณลำยวน แสงสวรรค์ ขอแบ่งเป็นตอน ๆ ดังนี้

คำพยานตอนที่ 1 การมาเชื่อในพระเยซูคริสต์ ค.ศ.1979

ดิฉันเคยได้ยินเรื่องของพระเยซูตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ แล้วค่ะ ขณะนั้นไม่ได้สนใจอะไรคิดว่าเป็นศาสนาของฝรั่ง พอแต่งงานมีครอบครัวก็ได้ยินอีกคราวนี้ได้ยินทุกวันเลย เพราะคุณพ่อของสามีเป็นคริสเตียน ท่านจะมาเล่าเรื่องของพระเยซู อ่านพระคัมภีร์ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าให้ฟังเสมอดิฉันรู้สึกประทับใจในเสียงเพลงมากรู้สึกว่ามันเหมือนเพลงทั่วไปที่เคยฟังมาท่านได้ชักชวนให้มาเชื่อในพระเยซู ท่านเรียกดิฉันว่า อีหนูถ้าอยากไปสวรรค์ อยากพ้นเวรกรรม ต้องกลับใจมาเชื่อพระเยซู พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยมนุษย์ให้รอด คุณพ่อได้ชักชวนให้เชื่อ ดิฉันก็ผลัดวันมาเรื่อย วันหนึ่งดิฉันสังเกตว่าประจำเดือนมาผิดปกติ มากะปริบประปราย ก็ไปหายามากินก็ไม่หาย วันหนึ่งคุณพ่อนำพระคัมภีร์มาอ่านให้ฟังเรื่องของผู้หญิงที่เป็นโรคตกโลหิตมาตั้ง 12 ปี รักษาไม่หายพอ เขามาหาพระเยซู ใช้ความพยายามเบียดแทรกผู้คนที่มามาก จนมาถึงพระเยซู และได้ยื่นมือไปถูกต้องชายฉลองพระองค์ของพระองค์เพียงเท่านั้น เธอก็หายโรคโลหิตตกเพราะเธอเชื่ออย่างนั้น พออ่านจบแล้วคุณพ่อก็ชักชวนให้ดิฉันมาเชื่อในพระเยซูคริสต์ ดิฉันได้ตัดสินใจรับเชื่อตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา และได้ไปนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรหนองฉางซึ่งในขณะนั้นอาศัยคลินิกจ่ายยาของมิชชันนารี ซึ่งสร้างเป็นศาลาหลังคาสังกะสี ได้อธิษฐานขอพระเจ้าทรงรักษาให้ดิฉันหายจากโรคโลหิตแต่ดูเหมือนว่าโรคนั้นยิ่งกำเริบมากขึ้นจนวันหนึ่งดิฉันได้เดินทางไปตรวจที่คลินิกของคริสเตียนที่อำเภอเมือง ชื่อ คุณหมอวิเศษ พุจินันต์ (ถ้าจำไม่ผิด) คุณหมอได้ตรวจฉายเอ็กซเรย์ใช้เวลานานพอสมควร หลังจากนั้นคุณหมอก็เรียกดิฉันให้เข้าไปคุย

กันคุณถ้ายวนครับคุณมีลูกกี่คน ก็ถามหลายเรื่องสุดท้ายคุณหมอบอกว่าเสียดาอายุก็ยังไม่ค่อย ลูกก็ยังไม่โต โรคที่ดิฉันเป็นนี้ร้ายแรงมากใช่ไหมคะ ดิฉันถามสอดขึ้นมากคุณหมอบอก บอกความจริงกับดิฉันได้เลย ดิฉันไม่กลัวความตายหรอกค่ะ ดิฉันเป็นคริสเตียนคุณหมอจึงหน้าดิฉันคุณเป็นคริสเตียนหรือหมอดีใจมาก ๆ เลยคุณหมอได้ให้กำลังใจ หนุนใจหลายคำ เราเป็นลูกของพระเจ้าเป็นที่นอื่อกัน ทุกคนต้องตายหนีไม่พ้น แต่พวกเราตายจากโลกนี้ไปแล้วเราได้ไปอยู่กับพระเจ้าที่สวรรค์เอาละหมอบอกของพูดตรง ๆ เลยคุณถ้ายวนคุณเป็นมะเร็งปากมดลูกและเป็นในระยะสุดท้ายด้วย ตามที่หมอเคยตรวจรักษามาคุณจะมีอายุในโลกนี้ได้เพียงอีก 6 เดือนเท่านั้น ฉะนั้นคุณต้องเตรียมตัวเตรียมใจและจัดการเรื่องต่าง ๆ ในโลกนี้ให้เสร็จ แต่ก็อย่าเพิ่งหมดหวังเรามีพระเจ้าเรามีพระเจ้าผู้ช่วยได้รอด หมอจะอธิษฐานเพื่อชีวิตของคุณอยู่ที่พระเจ้า หมอบอกว่าคุณจะตายแต่ถ้าพระเจ้าจะให้คุณไม่ตายก็ได้ใช่ไหม

คำพยานตอนที่ 2 พระเจ้าทรงช่วยครั้งที่ 1 ประมาณ ค.ศ.1982

หลังจากที่ดิฉันกลับจากการตรวจวินิจฉัยโรคจากคลินิกวันนั้นแล้ว ดิฉันก็ครุ่นคิดจะทำอย่างไรดี ลูกสาวคนโตเรียนอยู่ ชั้น ป.3 คนเล็กเรียนอยู่ชั้น ป.2 สามีก้เป็นคนเจ้าชู้ไม่ค่อยอยู่บ้าน ดิฉันไม่กลัวตายแต่ยังไม่อยากตาย ยังเป็นห่วงลูก ได้อธิษฐานวิงวอนต่อพระเจ้าว่า พระองค์เจ้าข้าหมอบอก ดิฉันมีเวลาเหลือในโลกเพียง 6 เดือนเท่านั้นเอง ดิฉันขอวิงวอนขอความเมตตาต่อพระองค์ ขอยู่ต่อไปในโลกนี้อยู่ดูแลลูก ๆ จนเขาโตเป็นผู้ใหญ่มีครอบครัวดิฉันก็หมดห่วง ถึงตอนนั้นค่อยรับดิฉันไปต่อจากนั้นโรคที่เป็นอยู่ก็หนักยิ่งขึ้น จนสามิต้องพาไปรักษาที่ รพ.ศิริราช ก็ไม่ดีขึ้นสามิเห็นว่าดิฉันคงตายแน่ เพราะหมอบอกว่าเตรียมทำใจไว้เพราะโรคร้ายแรงมาก สามิได้เหมารถพาดิฉันกลับบ้านบอกว่าขอมาตายที่บ้านดีกว่ามีญาติพี่น้องหลายคนที่จะช่วยกันพร้อมกันนี้สามิของดิฉันชีวิตจะได้มีที่พอทำงานศพได้ ส่วนพี่น้องของดิฉันพอได้รับโทรเลขก็รีบเหมารถมาจากตากทันที พอมาถึงเขาก็พาดิฉันขึ้นรถขอเอาไปตายที่บ้านที่จังหวัดตากเพราะพี่น้องของดิฉันอยู่นั้น พอพามาถึงตากก็รีบส่งตัวเข้า รพ.ที่ตากทันทีดิฉันปวดมากบางครั้งก็พอมีสติได้ยืนเขาพูดกัน บางครั้งก็หมดสติไม่รู้เรื่องคุณหมอเอาเข้าห้องผ่าตัดเจาะเอาน้ำหนองออกจากต้นขาของดิฉัน มีพี่น้องคริสเตียนที่ตากมาอธิษฐานเพื่อพอดิฉันมีคริสเตียนสมาชิกย้ายมาจาก จจ.หนองฉาง มาอยู่ที่นี้เขารู้จักดิฉันดี และพี่น้องที่หนองฉางก็ได้ร่วมใจกันอธิษฐานเพื่อดิฉัน ต้องขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วยขณะที่ดิฉันป่วยหนัก นอนอยู่บนเตียงนั้นมีฝรั่งคนหนึ่งเป็นคริสเตียนชื่ออะไร เป็นชาติดะไรก็ไม่ทราบ มาเยี่ยมดิฉันมาอธิษฐานเพื่อดิฉันแล้วบอกว่าคุณถ้ายวนคุณจะไม่ตาย พระเจ้าจะให้คุณหายคุณไม่ต้องกลัวหรอก ทำใจให้สบาย อีกไม่ช้าคุณก็จะได้กลับบ้าน ดิฉันไม่เคยได้ยินใครพูดอย่างนี้เลยในขณะที่นอนป่วยอยู่คำนี้ทำให้ดิฉันรู้สึกมีกำลังขึ้นทั้งกายและใจ หลังจากนั้นดิฉันก็มีอาการดีขึ้นเรื่อย ๆ สามารถลุกนั่ง เดินได้เองคุณหมอบอกว่าทำการรักษาบอกว่าคุณถ้ายวน ถ้าญาติพามาหาหมอสักว่านี่เพียงวันเดียวคุณตายแน่นอน ดิฉันขอบพระคุณพระเจ้ามาก พระองค์

ทรงตอบคำอธิษฐานของดิฉันและพี่น้อง พระองค์ทรงช่วยดิฉันอย่างอัศจรรย์เหนือความคาดหมายของคุณหมอจริงๆ

คำพยานพระเจ้าทรงช่วยครั้งที่ 2

หลังจากหายความเจ็บปวดหนักครั้งนั้นแล้ว ดิฉันกลับมาอยู่บ้านที่หนองจาง ดิฉันมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ขึ้นเป็นที่แปลกใจของเพื่อนบ้านและพี่น้องที่ดิฉันไม่ตายตามที่คุณหมอวิจัยไว้ ส่วนคนที่เขาเป็นเหมือนดิฉันนั้นตายหมดแล้ว ดิฉันได้อุทิศตัวรับใช้พระเจ้าทั้งประกาศเป็นพยานร่วมกับพี่น้องเสมอ และมานมัสการพระเจ้าไม่ขาดทุกอาทิตย์ ได้ถูกเลือกให้เป็นคณะกรรมการบริหารคริสตจักรด้วยคนหนึ่ง ดิฉันอ่านพระคัมภีร์ไม่ได้เลย เพราะตอนเป็นเด็กครอบครัวยากจนมีปัญหา ได้เรียนมาบ้างก็ไม่จบและลืมหมด ผู้ปกครองคริสตจักรได้ใช้เวลาสอนให้อ่านฝึกเขียน ปัจจุบันนี้อ่านพระคัมภีร์ได้บ้างแต่บางคำยังต้องถามเขาเหมือนกันเพราะอ่านยากชื่อคนชื่อเมืองในพระคัมภีร์ ตลอดเวลาที่ดิฉันอยู่มากก็ทำงานส่วนตัวบ้าง รับใช้พระเจ้าบ้างเลี้ยงลูกมาจนโต ระยะเวลาแรก ๆ นั้นถูกญาติทางสามีต่อว่ามากเหมือนกัน เขาว่าดิฉันบ้า บ้ายิ่งกว่าพ่อของมันอีก วันอาทิตย์มันก็ไม่ทำงาน แอมวันธรรมดาบางเดือนมันไปประชุมอะไร 2-3 วัน ไม่กลับบ้าน แต่ที่เขาชมก็มี เขาว่ามันก็เลี้ยงลูกของมันได้ ฐานะก็ดีขึ้นกว่าเมื่อก่อน พ่อของสามีและสามีของดิฉันสิ้นชีวิตหมดแล้วคุณพ่อเสียชีวิตหลังจากที่ดิฉันเชื่อพระเจ้าได้ไม่นาน ส่วนสามีก็ประสบอุบัติเหตุที่กรุงเทพฯ

เมื่อลูกโตเป็นสาวก็แต่งงานก็มีครอบครัวไปทั้ง 2 คน ดิฉันมีหลาน 3 คนแล้วตอนนี้ขอบพระคุณพระเจ้าต่อมามีดิฉันเป็นโรคอีกชนิดหนึ่ง กลืนปัสสาวะไม่ได้และเมื่อปวดต้องรีบถ่ายทันที ครั้งหนึ่งได้ไปร่วมรับใช้ที่คริสตจักรคอยลำไย ตอนกลางคืนไปนอนพักที่บ้านของสมาชิก นอนกันกับพี่น้องซึ่งเป็นหญิงด้วยกันมาจากหนองจาง กลางดึกดิฉันปวดปัสสาวะและฝันว่าได้ปัสสาวะ ตกใจตื่นเมื่อเพื่อนที่นอนด้วยปลุกและถามว่าคุณถ่ายจนทำน้ำหกหรือเปียกฉันทมดเราต้องเข้าห้องน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้ากันใหม่ ดิฉันรู้สึกอายมากเขาว่า ฉี่รดเหมือนเด็ก

สุขภาพของดิฉันเริ่มทรุดโทรมลงอีกเรื่อย ๆ เมื่อเป็นมากขึ้นดิฉันได้มาที่ รพ.ศิริราชอีกคุณหมอบอกว่าเป็นโรคไต ดิฉันเดินทางขึ้น – ล่องเพื่อทำการรักษาแต่อาการก็ไม่ดีขึ้นสามวันดีสี่วันไข้ เมื่อหวนคิดถึงคำอธิษฐานที่ขอต่อพระเจ้าไว้เมื่อหลายปีก่อนโน้น ขอมีชีวิตจนลูก ๆ มีครอบครัวบัดนี้พวกเรามีครอบครัวกันหมดแล้ว พระเจ้าคงจะเตือนเราแล้วกรรมมังดิฉันเดินทางไปที่ รพ.ศิริราชครั้งนี้เป็นมากหมอบอกต้องเอาเข้าห้องฉุกเฉินไตของดิฉันเสียทั้ง 2 ข้างเลย นางพยาบาลบอกว่าดิฉันเป็นมากคนที่เป็นเหมือนดิฉันอยู่เพียงใกล้กันก็ตายไปทีละคน ดิฉันคิดว่าคงไม่รอดเหมือนกัน พยาบาลได้จับมือของดิฉันไปพนมที่หน้าอกและก้มหน้ามาพูดกับดิฉันให้พูดว่า พุทโธ ๆ อธิษฐานซิจะว่าพุทโธทำไม? ดิฉันอธิษฐานในใจว่า “ถึงเวลาแล้วหรือพระองค์เจ้าข้าขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงประทานชีวิตให้เป็นอยู่จน

ลูกมีครอบครัว ตอนนั้นดิฉันมีหลานซึ่งติดและรักดิฉัน ดิฉันก็รักหลานมาก อยากอยู่กับหลานไปอีกสัก
ระยะหนึ่ง แล้วแต่พระองค์จะเมตตา” ดิฉันสลับไปนานเท่าใดไม่รู้มารู้สึกตัวอีกทีก็เห็นว่ามีสายน้ำเกลือ
ให้เลือดและสายยางที่หมอเจาะเพื่อนำปัสสาวะไหลออกมาสู่ถุงพลาสติกไปด้วย ซึ่งต่อมาใช้เขวนไว้
ที่เอนได้ เมื่อกลับอยู่บ้านก็ต้องมาพบหมอทุก ๆ เดือน ๆ ละครั้ง เพื่อตรวจและเปลี่ยนสายยาง วันหนึ่งที่
ดิฉันได้ไปพบหมอเหมือนเคย คุณหมอได้พูดคุยด้วยใช้เวลาพอสมควร มีคำหนึ่งที่คุณหมอลงมาที่ดิฉัน
จำไว้ และรู้สึกดีใจที่ได้เป็นพยานกับคุณหมอถึงการทรงช่วยของพระเยซูคริสต์คุณหมอลงมาว่า “ป้าลำ
ยวน หมอคูประวัติของคุณป้าแล้วรู้สึกแปลกใจคุณป้าเคยเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย น่าตาย แต่ก็ไม่ตายอยู่
มาได้อีก 10 กว่าปีคราวนี้ก็เป็นโรคไตเสียทั้ง 2 ข้าง โรคนี้ก็ตายได้ทุกเวลา แต่ป้าก็ไม่ตาย ป้านี้เหนียว
จริง ๆ คุณป้ามีพระอะไรที่ช่วยบอกหมอหน่อย หมออยากรู้ อยากได้ด้วย” ถ้าดิฉันบอกคุณหมอ ๆ จะ
เชื่อหรือคะ ไหนลองบอกมาดูก่อน คุณหมอพูดด้วยความสนใจ พระดีที่ดิฉันมีคือ พระเยซูคริสต์
พระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของดิฉัน อ้าวคุณป้าเป็นคริสเตียนนะสิ ไซ้คะ อิมม..ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ
เพราะมันเป็นความจริงที่หมอพบเห็น เหลือเชื่อจริง ๆ จากนั้นดิฉันก็เป็นพยานกับคุณหมออีกใช้เวลา
พอสมควร

ดิฉันได้ใช้ประสบการณ์เหล่านี้เป็นพยานเป็นที่หนุนใจแก่พี่น้องคริสเตียนมาก ขอบพระคุณ
พระเจ้ามากค่ะ

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป, สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 53 ฉบับที่ 289 พฤศจิกายน -
ธันวาคม 2002, หน้า 43-45.